

име, че ще да са занимаватъ съ науката, безпокоятъ свѣтътъ и. . . (Шумотевица отъ едната страна на столиците.)

Саладо.

Оставьте го, оставете го! Азъ са не боя, ако той довърши краснорѣчието си. Продѣлжавай, источнику на знанието! . . . (Фрицларъ слеза отъ катедрата. Чуе са смѣхъ.)

Мюниусъ (тихо отъ мѣстото си).

Достойни господа! Азъ имамъ твърде малко да говоря . . .

Саладо.

Качете са на катедрата.

Мюниусъ.

Само двѣ думи . . .

Саладо.

Едната е излишна. На катедрата.

Мюниусъ (са качва на катедрата).

Азъ ща да кажа само една дума.

Саладо.

Кажи я.

Мюниусъ

Нека ми испърсне едното око, ако азъ ви кажа бавенъ една лъжа! Ние, азъ и братията ми, ще да идеме на храбрите студенти и на храбрите еснафе изъ почитениятъ градъ Нюринбергъ на помощъ. Нека умра сега, а по-добре е и два пѣти да умра, ако изъ устата ми не излезя чиста истина . . . Ние сме сиромаси хора и твърде лесно можеме да умремъ отъ гладъ съ